

Heeft u hongerige vogels in uw wijngaard? Geef ze iets nieuw op het menu

Bron: Th. Skernivitz/Grow&Produce

Vogels zijn dol op druiven. Gelukkig voor de wijngaardbeheerders houden ze naar verluidt nog meer van zonnebloempitten. Een drietal wijndruiventelers uit Iowa heeft die eigenschap tijdens de groeiseizoenen 2021 en 2022 op de proef gesteld. Ze waren het beu om fruit te verliezen aan plaagvogels en voerden een onderzoek uit om de effectiviteit van zonnebloemen als begeleidende plant in hun wijngaarden te meten. Het tweeledige doel: vogelschade minimaliseren en de haalbaarheid van arbeid bepalen, terwijl het gebruik van netten achterwege blijft, wat duur en arbeidsintensief kan zijn.

foto by U.J. Alex, Adobe PhotoStock

Het project, gecoördineerd door Kristy Walker van Walker Homestead Farm and Winery in Iowa City, omvatte John Barber van Ottawa Vineyards in Polk County en Chris Larson van Compass Hill Vineyard in Winterset, gefinancierd door het Sustainable Agriculture Research and Education (SARE) programma.

‘Royal Hybrid’-zaden werden 20 tot 30 centimeter uit elkaar geplant in rijen met een onderlinge afstand van 18 tot 36 centimeter. De diepte bedroeg 5 cm. De hoogproductieve, vroege zonnebloemplanten hadden 68 tot 71 dagen nodig om te bloeien en 100 tot 110 dagen om te zaaien.

De Ottawa-wijngaard ervaring

Terwijl hij op twee percelen werkte, ontdekte Barber in 2021 al snel dat rijteelt en de plantbehoeften ervan een leercurve met zich meebrengen die een of twee seizoenen kan duren voordat je er vertrouwd mee bent.

“Omdat ik niet bekend was met hoe de zaaimachines werken, kwam er bij de buitenste rijen aan één kant niets omhoog”, zegt Barber. “Al het zaad ging de grond in, maar er kwam niets uit. Slechts de ene kant van de zaaiwerkte, en dat was het. Daar waren we behoorlijk ontmoedigd over.”

Toen begon het onkruid op te komen.

"Ik heb geen gras-herbicide tevoorschijn gehaald om die grassen onder controle te houden zoals ik zou moeten doen", zegt Barber. "Maar dat maakte niet uit, want toen kwamen de herten en aten ze vrijwel alles op wat we hadden."

Volgens Barber verschenen er voor het eerst ook kalkoenen op het terrein. "Dit specifieke jaar hadden we waarschijnlijk tien kalkoenen die daar de hele tijd aan het jagen waren", zegt hij. "Ik denk niet dat het iets met deze aanplant te maken had, maar ze waren er zeker."

Gelukkig leverde Barbers tweede (en grotere) perceel, ondanks dat het "extreem onkruid" was met vossenstaart, zonnebloemen op, waar de vogels van genoten, zegt hij.

De aanplanting in 2022 begon met een volledige afbranding en vervolgens met 'perfecte' omstandigheden voor het bewerken, zegt Barber. Ook het hertenprobleem werd aangepakt bij het plaatsen van schrikdraad. Helaas eindigde Barber op beide percelen zonder kieming. Opnieuw bleek het gebrek aan plantervaring met zonnebloemen, vernietigend, zegt hij.

In beide seizoenen eindigde Barber met het verrekenen van al zijn druiven in plaats van de helft om overmatig verlies te voorkomen. Met zonnebloemen om mee te werken op het ene perceel in 2021, beleefde hij op die locatie zijn beste oogst ooit, een opbrengst van 16,23 pond per wijnstok. In 2022, zonder bloemen om mee te werken, was de opbrengst aanzienlijk lager: 10,38 pond per wijnstok.

"Een aanzienlijke stijging bij de zonnebloemen (in 2021) – ik weet niet of dat een toevalstreffer was of zo", besluit Barber.

Compass Hill-ervaring

Net als Barber leerde Larson op de harde manier dat herten zelfs meer de voorkeur geven aan zonnebloemen dan de vogels. Met 20.000 geplante zaden in 2021 verliep alles de eerste weken "geweldig". De zonnebloemen stonden heuphoog. Nadat Larson de grassen te hoog had laten worden, werd hij gedwongen een zondagavond elke rij te lopen terwijl hij met de hand sproeide.

Een paar dagen later werd hij wakker en vond geen enkel blad aan een plant. Eigenlijk bloeide hier en daar uiteindelijk een willekeurige plant, wat voor een bitterzoete meme zorgde. "Als je herten wilt lokken, is dit een goede manier om dat te doen", zegt Larson. "Herten kwamen binnen en aten elk groeipunt op, en we waren klaar voor het seizoen."

Compass Hill paste zich in 2022 aan door een hertenhek van 1,80 meter hoog en goedkoop plastic hertengaas buiten de draden te installeren. Ondanks een koude, natte lente die de definitieve aanplant uitstelde tot 4 juni, bloeiden de zonnebloemen de hele zomer. Maar ze bloeiden te laat (2 augustus) om te beoordelen of ze de druiven hielpen. Erger nog: wasberen hebben de hele 'Frontenac Blanc'-oogst van Larson gedecimeerd.

Dus in 2021, met 100% net, bedroeg de 'Frontenac Blanc' 7,39 pond per wijnstok, vergeleken met 0,77 pond per wijnstok in 2022. 'Petite Pearl' was 9,69 pond per wijnstok (allemaal ingenet) in 2021, vergeleken met 1,75 pond per niet-genette wijnstok en 10,58 pond per genette wijnstok in 2022.

"Timing is van cruciaal belang", besluit Larson. 'Je brengt jezelf in gevaar als je zoiets gaat proberen. Je moet ervoor zorgen dat je het binnenkrijgt op het moment dat het binnen moet zijn. Als het laat is, werkt het gewoon niet.'

Walker Homestead-ervaring

Terwijl Barber en Larson moesten terugvallen op netten om hun druiven te beschermen, koos Walker er in 2022 voor om haar wijnstokken niet te netten. Ze concludeert dat vogels de voorkeur gaven aan zonnebloemen, terwijl ze haar druiven negeerden.

"Visueel kunnen we zien dat we niet veel (vogel)druk op onze druiven krijgen", zegt ze. Bovendien trekken de zonnebloemen het landbouwtoerisme aan, wat een enorme inkomstenstroom is, en trekken ze zelfplukklanten aan, merkt ze op.

Om de combinatieteelt van zonnebloemen succesvol te laten zijn, adviseert Walker uiteindelijk:

- Als er al problemen zijn met herten in de wijngaard, moeten telers ook de zonnebloemoogst proactief beschermen.
- Telers hebben de juiste hulpmiddelen nodig om meerdere aanplantingen te beheren.
- Telers moeten beginnen met een schoon veld en vervolgens het onkruid bestrijden, hetzij chemisch, hetzij door de rijen te bewerken of te maaien.